DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. ZATURDAG den 29sten JULY, 1826. N. 30

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe Wm. Lee.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'-LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Zÿne Excellentie de Generaal Majoor, Gouverneur der Kolonie Suriname eenige voor de scheepvaart belangrÿke bÿzonderheden betreffende de baak aan de braamspunt aldaar, waaromtrent bÿ onze publicatie, op den 20sten November 1824 gearresteerd en den 25sten daaraanvolgende uitgevaardigd, bereids berigt gegeven is, aan ons heeft medegedeeld met verzoek om daaraan publiciteit te willen geven.

Zoo is het dat wÿ, in het belang van de scheepvaart in het algemeen, het navolgende ter kennis brengen van alle belang hebbenden om te strekken tot hun narigt; namelyk: dat de nieuw opgerigte baak op Braamspunt staat in het westen van het uiterste bosch op de punt zelve; dat haar voorkomen is, als dat van een in den mond der rivier geankerd groot schip aan welks top een vlag waait; dat de verste afstand waarop dezelve geheel vrÿ kan worden gezien, is drie mÿlen in de rigting van het Z. Z. W.; dat men echter de vlag welke acht ellen boven de hoogte der baak, die bÿna acht en twintig ellen is, uitsteekt, boven het bosch bÿ Braamspunt in de rigting van Z. W. t. W. op vier en een halve mÿl af stand kan zien uitwaaÿen; dat men de baak moet brengen in Z. Z. O. half O. of Z. O. t. Z. alvorens men, om de modder bank aanloevende, langs den Opperwal, de rivier kan inzeilen, handelende zoo als het lood en de omstandigheden bÿ eb, vloed, hoog of laag water en de diepte van het schip zulks vereischen, en daarbÿ in acht nemende dat men de lage strook, die zich door de wegspoeling van Braamspunt in het vaarwater uitstrekt en waarop een witte ton op een' tamelÿk hoogen staak geplaatst is, niet te nabÿ moet nemen.

Gedaan op Curaçao den 10den Julÿ 1826, het dertiende Jaar Zÿner Majesteit's regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gouvernements Secretary, Curaçao den 24sten July 1826.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er een Brieven Zak zal worden opgemaakt om naar Amsterdam verzonden te worden met de Nederlandsche Brik Almelo, gevoerd door schipper T. Smit, en dat dezelve Brieven Zak op aanstaanden Maandag den 31sten dezer, des morgens te Zeven ure zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Fiscaal's Kantoor, den 28sten July 1826.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 22 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 21sten July 1826.

NAAR AMSTERDAM,

Zal op den 31sten dezer vertrekken

HET NEDERLANDSCHE BRIK SCHIP

A L M E L O,

Kapitein T. SMIT.

Voor Vracht of Passagie addressere men zich ten Kantore van

J. N. C. JUTTING.

Den 14den July 1826.

NAAR BORDEAUX.

HET FRANSCHE BRIK SCHIP

LA SEYNE,

Kapitein BRIFFAUD.

Zal tegen het einde van deze maand vertrekken. Voor Passagie vervoege men zich by den Kapitein aan boord of ten Pakhuize van

A. MATTEY.

Julio 14, 1826.

PARA BORDEAUX,

EL BERGANTIN FRANCES

LA SEYNE,

Capitan BRIFFAUD.

Saldra al fin de este mes. Para Passage se presenten al Capitan á bordo ó en el Almazen de

A. MATTEY.

Den 14den July 1826.

TE KOOP OF TE BEVRAGTEN.

EEN of TWEE vaartuigen, laden omtrent 400 vaten elk; beide in de beste order, en kunnen binnen de 24 uren tyds gereed zyn zee te kiezen. Voor verdere byzonderheden gelief men zich te vervoegen by den Heer A. DE MEZA.

July 14, 1826.

FOR SALE OR CHARTER.

ONE or TWO vessels about 400 bils. burthen each, both in complete order, and can within 24 hours notice, be ready for sea. For particulars apply to Mr A. DE MEZA.

Den 14den July 1826.

TE HUUR.

EEN groot Woonhuis staande en gelegen op Scharlo, toebehoorende aan de ondergeteekende, hebbende eene ruime plaats, Afdakjes en Regenbak. Te bevragen by

DEWEDUWE WM. LEE.

July 14, 1826.

TO LET.

A spacious Dwelling House, situated at Scharlo, appertaining to the undersigned, having a large Yard, Outhouses, and Cistern. For particulars apply to

WIDOW WM. LEE.

MENGELINGEN.

MAATSCHAPPY VAN ONDERLINGE ZIELENVERZEKERING.

Ten bewyze, dat het begrip eener onderlinge verzekering of waarborg maatschappy, zoo vruchtbaar in onze dagen, zich ook op *zielen* laat toepassen, dient het volgende, uit het *Quarterly Review* ontleend, berigt.

"Er is onlangs te *Dublin* eene maatschappy gesticht, van welke elk lid een *penny* in de week inlegt, waardoor hy aanspraak erlangt op *drie zielmissen*; de eene by zyn overlyden, de tweede eene maand later, de derde ten einde van een jaar; zonder te rekenen het *algemeene fonds* (joint stock) van missen, welke men leest voor de geheele maatschappy, de vaders, moeders, vrouwen enz. der leden daaronder begrepen. Men verliest zyn regt, als men sterft in onafbetaalde schuld aan de Maatschappy, of door eenen onnatuurlyken dood. Deze maatschappy heeft den naam van *Societeit van het Vagevuur* aangenomen."

Daar de zielen in het vagevuur, naar de leer der R. kerk, *het allerbest door het heilig sacrificie der Misse worden geholpen* (zie *Kathol. Pedagoge bl.* 106) ziet men, hoe *goedkoop* men zyne ziele op deze wys van een spoedig *transito* door het Vagevuur kan waarborgen.

De yver van de Jesuiten in Frankryk heeft zoo een hoogen trap bereikt, dat zy van de winkeliers, die het koninglyke huishouden met benoodigheden voorzien, een bewys vorderen dat zy naar de konfessie gaan, onder penaliteit van honne klandisie by Z. M. te verliezen. Eenigen tyd geleden ontving een der leveranciers van de hertogin van Berry een order om zyn confessioneel biljet te produceren. Hy vervoegde zich in allery! by den pastoor zyner gemeente; maar deze alvorens hem de benoodigde certifikaat te verleenen, eischtte van hem eene algemeene confessie. De winkelier wiens balans met de kerk voor een langen tyd niet gesloten was, en niet wenschende de koninglyke klandisie te verliezen, verliet den pastoor en ging naar een anderen priester, dien hy verwachtte minder gestreng te zullen zyn; maar hy kon by dezen ook niet verkrygen hetgene hy wenschte en daarom werd hem de leverantie aan het huis van de hertogin ontnomen.—*Eng. Nieuwspapier.*

Men verhaalt dat in het afgeloopene jubelfeest de koning by de plegtigheden in processie als een boeteling willende verschynen, de ministers de grootste moeite hadden om hem daarvan aftehouden. De prins van P—, die zich ook zeer Godsdienstig houdt, bleef den koning opwachten om zyne majesteit onder het oog te brengen, den gevaarlyken invloed, welke de jesuiten over hem hebben "wanneer die invloed blyft voortduren" zeide de prins "dan vrees ik dat ik niet veilig zal zyn in Parys langer te blyven." "In dit geval" hernam de koning, "kunt gy het verlaten." De prins nam dit als eene waarschuwing op en ging weg.—*Engelsche Nieuwspapier.*

UITTREKSELS VAN ENGELSCHE NIEUWSPAPIEREN.

LONDEN, MEI 29.

Brussel, 25sten *Mei* —Brieven uit den Haag van den 23sten Mei melden, dat de koning zeer wel is en dien dag bezigheden met zyne ministers heeft afgehandeld. Z. M. is van voornemen binnen kort naar het Loo te vertrekken.

JUNY 7.

Wy hebben eene reeks nieuwspapieren loopende tot midden February van Guatemala ontvangen. Het eenige nieuws artikel van algemeen belang welke wy in dezelven vinden, is de aandiening by den President van Guatemala van kolonel De Quartel, kommissaris van den koning der Nederlanden, ter daarstelling van handels betrekkingen tusschen de twee landen. De kommissaris in zyn addres aan den President berigtte hem van den wensch, gekoesterd door zynen Meester, om eene wederkerige betrekking van vriendschap en handel te vormen met elk der landen, welk zich kort geleden in Amerika onafhankelyk verklaard heeft; aanbiedende de vlag van Guatemala in de havens van Nederland onder dezelfde termen als Nederlandsche vaartuigen in de havens van de "Republiek van Centraal Amerika" zouden toegelaten worden, te ontvangen. Kolonel De Quartel verders wenschtte den President geluk over de wyze en milddadige inrigtingen ter bevordering van den inwendigen welvaart des lands, en dat hy geenzints twyfelt of er zal veel goeds uit dezelve voortspruiten. Kol: De Quartel is meer dan 2 jaren lang door zyn gouvernement geemployeerd geweest in soortgelyke zendingen naar de andere Nieuwe Staten van Amerika, en men zegt dat hy eenige zeer voordeelige schikkingen gemaakt heeft ter uitbreiding des handels van zyn land.

Het overlyden der Keizerin Elisabeth van Rusland.

Met de aankomst van de stoom paket van Hamburg, zyn er nieuwspapieren tot den 3den Juny ontvangen. Hamburg, 1sten Juny.—Er zyn geloofwaardige en droevige tydingen ontvangen dat hare majesteit de weduwe van wylen den keizer van Rusland, Elisabeth, op den 4den (16den Mei) te Beleff, op hare reize van Taganrok naar Kolouga overleden is. Hare majesteit de keizerin Elisabeth Alexiowna (voor haar trouwen princes Louisa Maria Augusta) was de tweede dochter van den erf prins Karel Louis van Baden, die in 1801 overleden is. Zy is geboren op den 24sten January 1779 en getrouwd in 1793. Haar leven was kort, maar het was dat van eene engelin vol van menschlievende daden, vercierd met al de deugden welke eene vrouw kan vereeren; zy zoude den luisterryksten troon waardig geweest zyn, had het noodlot haar niet op denzelven geplaatst.—

Hare majesteit is de oudste zuster der koningin weduwe van Beyeren, hare jongere zusters waren Frederika, gewezene koningin van Zweden, en de erf groot hertogin van Hessen Darmstad.

Onder dagteekening van de grenzen van Polen 20sten Mei vinden wy gemeld, dat eenige personen gewikkeld in het oproer van den 26sten December te St. Petersburg, ter dood zyn veroordeeld geworden; en men voegt er by dat er verscheiden den dood ondergaan hebben. (Dus is den grond gelegd voor een binnenlandschen oorlog.)

Van de Elbe den 23sten Mei wordt gemeld, dat er een gerucht in omloop was, dat Pruissen om zich op het Nederlandsche gouvernement te wreeken, voor deszelfs aanhoudende verzetting tegen de vrye vaart op den Ryn, eene hooge belasting op den invoer van alle noodwendige goederen komende van Nederland, gelegd heeft.

Brieven van Zante van den 12den Mei melden dat Ibrahim Pacha zich te Patras bevond met 2,500 Egyptenaren en 1 200 Turken. De vloot van kapitein Pacha zeilde op den 5den voorby Zante, houdende de koers naar den Archipel. De verdedigers van Missolonghi die zich gered hebben, vluchtten naar Salona, om die plaats te verzekeren tegen een aanval van den Seraskier Mehemet Pacha.

Nauplia, 27sten April—Toen ik door den hertog de Choiseul naar Griekenland gezonden werd, kwam ik op den 19den Maart te Nauplia aan met de tweede expeditie, welke door het Grieksche Committee van Parys was afgezonden. Wy werden op den volgenden dag door den generaal Roche by het gouvernement aangediend, en wy werden zeer wel ontvangen door de Grieksche opperhoofden, die gewillig waren in onze behoeften te voorzien. De stad van Nauplia zynde veranderd in een groot arsenaal, levert aan den krygskundigen opmerker, het leerzaamste en belangrykste gezigt. Eene bevolking bestaande in 30,000 inwoners allen gewapend, en zich in een aantal batteljons organiserende, biedt zich aan de opmerking van den reiziger. Op den Paaschdag waren de Grieken voor de eerste maal gekleed met de uniform, welke zy ontvangen hebben van het Grieksche Committee, en al de boeren waren in soldaten veranderd. De parade had plaats in de Agora van Nauplia en de troepen gingen van daar om te manœuvreren in de naast omliggende velden. Generaal Roche, vergezeld door Mavrocordato en Ypsilanti nam de troepen in oogenschouw; dit afgeloopen zynde keerden de batteljons naar de stad, voorafgegaan door eene bende muzikanten, en allen gingen naar de barrakken. Al de Fransche officieren en onderofficieren zyn naar Athene vertrokken. Kolonel Fabvier behaalt voordeelen op voordeelen in zynen aanval op Eubea, Carystos is in zyne magt, de citadel houdt nog aan, en 4000 Turken zyn er om hem tegenstand te bieden. In de Peloponesus wordt de last van de vreemde bezetting alle dagen zwaarder; de Arabieren weten, dat de geregelde troepen te Morathon, op het punt staan om de landengte van Corinthe over te trekken. Wy weten dat Missolonghi op het punt staat te bezwyken, dit is een ongeluk dat niet verholpen kan worden. Er zal eene Nationale vergadering te Epidaurus gehouden worden, en het publieke gevoelen is ten gunste van Demetrius Ypselante, die tot president verkozen is. Er is geen stuiver in de publieke schatkist; maar ziende een geheel volk in de wapen, zoo is het onmogelyk te veronderstellen, dat dit schoon land niet zegevierend zal komen uit den tegenwoordigen stryd.

De uitgever van de *Courier Francais* merkt aan: dat de dagteekening van dezen brief het berigt wegens de neerlaag van kolonel Fabvier hetwelk door den Divan bekend gemaakt en door de Oostenryksche dagbladen herhaald wordt, twyfelachtig maakt.

De keizer van Oostenryk was weder erg ziek, en volgens ontvangene berigten, twyfelde men zeer aan zyne herstelling.

JUNY 9.

Haag, 4den Juny.—Wy hebben het genoegen te melden, dat Z. M. geheel hersteld is, en dezen morgen den godsdienst in de kloosterkerk heeft bygewoond. Het is onzeker wanneer de koning deze plaats zal verlaten. Wy vernemen dat de vergadering van het Committee der nationale wetgeving aangekondigd is op den 12den dezer maand, om voort te gaan met de judicieele organizatie onder het toezigt van Z. E. den minister van justitie als president. Onze dagbladen maken gewag van verscheidene ongelukken, veroorzaakt door donder stormen en bliksems. Verscheidene huizen op het land zyn door den bliksem getroffen; maar wy hebben niet gehoord dat er iemand het leven door verloren heeft.

Brieven van Cadix en Gibralter melden dat verscheidene Guerillas partyen, omtrent het bergachtige distrikt van Andalusie, zwerven, biedende tegenstand aan de plaatselyke authoriteiten. Een dier partyen voerde onlangs 50 paarden weg, behoorende tot het Fransche garnisoen in Cadix, welke in de nabyheid van Chiclana in de weide waren. Deze party bestormde, op den volgenden dag, het karthuizers klooster, gelegen in de omstreek van Xerez, en dwong de Monnikken eene som gelds en een voorraad van paarden af. De voornaamste der verblyfplaatsen dezer partyen is de Serrania de Ronda. De Franschen schynen kennis van hen te hebben; maar geene staatkundige uitkomst kan het bestaan dezer partyen bekroonen, zelfs al ware zy talryker; want het grootste gedeelte van hen is niets anders dan banditen, menschen die door honger en wanhoop vervoerd zyn tot het plunderen op de publieke wegen. Eene party heeft de kleine stad Marchena overvallen en aldaar eene brandschatting geheven. De ellende en rampen welke door geheel Spanje heerschen, zyn niet te beschryven. Het ongelukkige volk heeft echter eenige troostryke vooruitzigten in den veel beloovenden staat des aanstaanden oogst.

Met de aankomst van een vaartuig uit China zyn wy begunstigd geworden met belangryke berigten van Batavia; de dagteekeningen van de laatste plaats loopen tot den 2den Feb.

By besluit van den gouverneur generaal van der Capellen en raad dd. 31sten December 1825 wordt bepaald, (na eene recapitulatie van den tegenwoordigen staat der wet van de Nederlanden, betreffende den handel van derzelver Indische bezittingen,) dat alle schepen en vaartuigen van alle natien, van welke plaats zy ook mogen komen en naar welke plaats zy mogen bestemd zyn, voortaan zullen toegelaten worden binnen de volgende havens der Nederlandsch Indien te loopen, en aldaar hunne ontlading te doen, mits zich onderwerpende aan de wetten van het land en aan de reglementen ten opzigte van vragt en handel en byzonderlyk aan de regten van in en uitvoer; te weten:—op het eiland Java: Batavia, Samarang en Sourabaya.—Op het eiland Bentano: Reona.—Op het eiland Sumatra: Palembang, Benkoolen, Tapponoelie.—Op Borneo: Banjer, Nassing, Ponteanock en Samba.—Op Celebes: Macassar.—Op Temor: Koepang.

Er is echter eene uitzondering gemaakt ten voordeele van de te huis behoorende schepen, welke van de eene naar de andere haven in Nederlandsch Indien handel dryven, het zy in goederen, zynde voortbrengzelen van het land, of goederen in entrepôt gelegd in de eene haven, bestemd om naar de andere entrepôt vervoerd te worden. Nederlandsche produkten in Nederlandsche vaartuigen, voorzien van behoorlyke certifikaten, blyven vry van tol belasting volgens s'konings besluit van den 25sten April 1819. Het eiland was volkomen rustig. Er waren versterkingen van Nederland aangekomen, en het Nederlandsche fregat Bellona is gepraaid geworden op den afstand van één dag reize van Java, vol met troepen en met vyf millioenen guldens aan boord.

Volgens brieven van Portugal heeft de tyding der terugkomst van den keizer Don Pedro veel ontevredenheid verwekt en welke door de party der koningin veroorzaakt is. Men voegt er by, dat er eene zamenzwering ondekt is tegen de regerende princes. Kortom, Portugal geniet geene groote rust.

Parys.—De Jezuiten en godsdienstige partyen.—De ministers hebben in het publiek het bestaan der Jezuiten in Frankryk en het bestaan van wat men *congregatie* noemt, erkend. De bisschop van Hermopolis, de minister voor kerkelyke zaken heeft, in zyne aanspraak in de kamer der gedeputeerden, aangemerkt, dat er zeven kollegien zyn, onder het uitsluitelyke bestuur van de Jezuiten. Hy maakte tevens bekend den oorsprong en voortgang van de Congregatie; maar hy verklaarde terzelver tyd, dat het nimmer zyn wensch was, een lid er van te worden, schoon men hem, dikwyls verzocht had om in het lidmaatschap te worden opgenomen. De congregatie is een geheim genootschap, gevormd en bestuurd door de Jezuiten. Derzelver wezenlyke of schynbare oogmerken zyn de uitoefeningen van godsvrucht. De beweegreden welke hare vyanden haar aanteigen, zyn de heerschzugt en de begeerte om de zaken van het gouvernement te besturen. De benaming der leden van dit genootschap is *Jesuites de robe Courte*; om dat zy slechts in het uitwendige met de wezenlyke Jesuiten verschillen.

De minister voor kerkelyke zaken merkte ook aan dat verscheidene leden van dit geheim genootschap hooge ambten verkregen en dat zy hunne broeders merkelyke diensten bewezen hebben. Hy haalde als een voorbeeld aan, den overledenen hertog van Montmorency, den gouverneur van den hertog van Bordeaux. Sommige gedeputeerden merkten aan, dat er onder de lekebroeders, zich bevinden die hoogere waardigheden bekleeden dan de ministers zelven. Hieruit zult gy zien, dat (veronderstellende dat de Jezuiten in Frankryk niet meer dan zeven Seminarien hebben,) het onmogelyk is een denkbeeld te vormen van hunnen invloed, aangezien het getal van hunne geheime genootschappen onbekend is, en zy gevonden worden in de hoogste rangen in de maatschappy.

Die, welke het meest verbitterd zyn tegen het toelaten van die geestelyken en den invloed dien zy uitoefenen, zyn de oude koningsgezinden. De genen die de afkerigste waren tegen de revolutionairen spreken thans van het lot van Jakobus II. als of wy bedreigd worden door eene nieuwe revolutie. Men weet niet of hun voornemen is den koning bang te maken, of dat zy zelven werkelyk bevreesd zyn. Kortelings hadden eenige onlusten plaats te Rouen, een der eerste fabriek steden. Het gouvernement was verpligt om eene militaire magt te gebruiken ter bescherming der missionairen voor de woede des volks. Eenige gelooven dat de woede van het gemeen door de agenten van policie aangehitst was met oogmerk, om aan den minister een voorwendsel te geven ter opschorting der vryheid van de oppositie dagbladen.

De ellende begint zich bitterlyk te laten gevoelen in Parys en in de voornaamste steden van Frankryk. Wy weten dat een groot aantal handelaars in gebouwen, bankroet geraakt zyn; anderen zyn voor schulden gearresteerd; anderen hebben met hunne bezigheden opgehouden; en de Policie heeft meer dan 20,000 werklieden belast om Parys te verlaten en zich naar hunne departementen te begeven.

Lÿst der sedert den 21sten tot den 28sten dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

José Ignacio Zabala	L. Odober
C. A. Thomson	D. M. Monsanto
Char. Munsay	S. D. Gomez
Florentina Enriquez	P. P. Nurtz
Gracia Bor	J. Sigler
Maria Madalena Brari	D. Maduro
Thomas Caballero	Merced Naar
T. Leon	Cohen & Levison
M. A. Ales	F. Degrean
D. C. Henriquez	E. P. Brandao
Trey Losi	P. Robinson
J. Tromp	Lorense Odober
G. Ares	

Curaçao den 28sten Julÿ 1826.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JULY.

22. golet Isabel (á) Favorite, De Leon, Puerto Cabello
24. —— Ov. von Scholten, Reed, St. Thomas
bark Concordia, Wever, Aruba
golet De Gezusters, Wever, dito
—— Josephine, Boudewyn, Rio de la Hacha
—— Aimable Lucia, Diedenhoven, Coro
bark Margaritha, Gaudio, Porto Rico
25. —— Maria Manuela, Fernandez, Coro
golet Amelia, Lopez, Maracaybo
27. —— Amanda, Hardowin, Porto Rico
—— Union Filantropica, Dominguez, Puerto Cabello

UITGEKLAARD—JULY.

24. brik Caroline, Barter, Willington
25. golet Mariane, Mora, Porto Rico
—— Maria, Sicard, Cuba
27. bark Aimable Soledad, Carnavallo, Coro
28. golet Carmen, Lazarro, dito
bark Concordia, Wever, Aruba

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 30sten July, ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. G. B. Bosch.

Z. M.'s brik de Valk, gekommandeerd door den kapitein luitenant Van Es, is verleden Zondag uit deze haven vertrokken.

Met de aankomst van eene schoener van Porto Rico, vernemen wy̆ mondelings dat er eene Fransche oorlogs brik te Mayaguez was aangekomen, waardoor het gerucht verspreid werd dat alle Fransche oorlog schepen, welke in de West Indiën zy̆n, opgeroepen worden naar de Azorische Eilanden te vertrekken.

Wy̆ vernemen dat het Spaansche eskader hetwelke tusschen Carthagena en St. Martha kruistte, te Porto Rico is aangekomen.

Met de aankomst van de Deensche schoener Overste von Scholten, zy̆n er Londensche nieuwspapieren ontvangen, loopende tot den 9den Juny̆. Onze Lezers zullen in dit nummer eenige uittreksels derzelven geplaatst vinden.

In de St. Thomas kourant van den 15den dezer vinden wy̆ een verhaal van den brand, welke ongelukkiglijk op Donderdag den 13den laatstleden te St. Thomas plaats had. De brand werd ontdekt tusschen 12 en 1 ure s'nachts, uitgebroken in het huis No. 42, Nörre Gade, King's Quarter. De verslindende vlammen verbreidden zich met verbazende snelheid, zoo dat in korten tyd, na dat de alarm gegeven was, de belendende gebouwen, ten noorden en het huis van Mevrouw Cloette ten zuiden, reeds in brand stonden; van daar verspreidde zich het vuur tot het gebouw van het Tolhuis, hetwelk weldra geheel vernield werd,maar gelukkiglijk werd deszelfs voortgang naar de westely̆k gelegene huizen gestuit; echter aan de noord zy̆de hield de brand aan met hevige woede in eene rigting naar het Gouvernements Huis, hetwelk in groot gevaar was, maar door het omverwerpen van eenige naastby̆ zy̆nde huizen, werd het oostely̆ke gedeelte der stad van de vlammen gered, en de grootste pogingen werden aangewend om derzelver voortgang, in het noorderly̆ke gedeelte van het huis van den heer Nissen te stuiten; hetgene eerst tot met het aanbreken van den dag gelukt is.

Het is een aangename pligt, algemeen bekend te maken het volstandige en pry̆zenswaardige gedrag van den luitenant Zahrtmann, kommanderende de Deensche oorlogs brik St. Jan, en van zy̆n volk; als mede van verscheidene kapiteinen en manschappen van koopvaardy̆schepen en andere individuen die by̆ deze noodlottige gelegenheid al hunne pogingen aangewend hebben.

Het volgende is eene opgaaf der voornaamste huizen welke door den brand vernield zy̆n:

Het gebouw van het tolhuis.
De secretary̆ en het kantoor en woonhuis van den Boekhouder.
De Deensche kerk.
Het huis van den Heer S. Hobeb.
Do. Mevrouw Lind.
Do. Mevrouw Vessuup.
Do. den Heer John Wright.
Do. Mevrouw Cloette.
Do. den Heer Bejtersen.
Do. den Heer Mocatta.
Do. den Heer Morison.
Do. den Heer Correa.
Do. den Heer John Wright.

behalve verscheidene kleinere huizen behoorende aan gemelde huizen.

De uitgever van bovengemelde kourant, merkt aan dat door den verbazenden schielyken voortgang van den brand, de bewoners der bovenhuizen, weinig of geen ty̆d hadden om goederen van veel waarde weg te voeren; de inwoners van de geheele stad vervoerden, wat zy̆ maar konden naar de omliggende bergen, waardoor veel goederen van groote waarde verloren geraakt of gebroken zy̆n.

By the arrival of a schooner from Porto Rico, we learn that a French brig of war had arrived at Mayaguez, reporting that all French men of war in the West India had been ordered to proceed without delay to the Azores.

Extract of a letter dated Rio Hacha, July 8th 1825.

" We have been doing but little business here for some time back on account of the low price of wood both in Europe and America and but little prospect of an improvement. We have been thrown into great alarm here on account of the Spanish naval expedition first appearing off St. Martha, and proceeded for Carthagena, cruized off that port three days and then disappeared not having troops on board they attempted no invasion."

FROM ENGLISH PAPERS.

London, May 29.

We have great pleasure in announcing the reduction, by Lord Combermere, of Bhurtpore, the strongest fortress in the Continent of India—perhaps the strongest inland fortress in the world. It is but a few years since Lord Lake, after a tedious siege, found himself under the necessity of retiring from before it, though supported by the whole European force in India. The place was carried by assault, the surrender was of course unconditional; the loss on our part is stated under 600 men, including 11 officers killed, and seven wounded.

The French Deputies have rejected, by a large majority, the motion of Count Alexis de Noailles, for voting 300,000l. to redeem the Christian wives, widows, and maidens, carried into slavery by the Turks and Egyptians.

Extract of a letter, dated Dartmouth, the 21st instant.—" You will be glad to hear that our gallant countryman, Lord Cochrane, is at last proceeding to the deliverance of Greece. One of our boats has spoken a vessel from Flushing, having his Lordship on board: the information received from one of the crew was, that they had landed him at Weymouth a week ago, and then proceeded to Torbay, where he re embarked on the 20th, and immediately proceeded to sea."

The Jews.—A Journal from Berlin has observed that the whole Jewish population, which, in the times of kings David and Solomon, amounted to four millions, does not at present consist of more than three millions two hundred thousand individuals, who are scattered about as follows:—

In Bavaria, 53,402; in Saxony, 1,300; in Hanover, 6,100; in Wurtemburg, 9,068; in Baden, 16,930; in the principality of Hesse, 5,110; in Ducal Hesse, 14,932; in the remainder of the confederation, 18,248; in Frankfort on the Maine, 5,200; in Lubeck, 400; in Hamburgh, 8,000; in Austria, 453 545; in Prussia, 184 930; in Russia, 426 908; in Poland, 232,000; in Great Britain, 12,000; in France, 60,000; in Holland 80,000; of which 20,100 are at Amsterdam; in Sweden, 450; in Denmark, 6,000; in Switzerland, 1 970; in Italy, 36,900; in the Ionian Islands, 7,000; in Cracow, 7,800; in Turkey in Europe, 231,000; in Asia, 438,000; of which 300,000 are in Turkey in Asia; in Africa, 504,000; of which 300,000 are at Morocco and Fez; in America, 5,700; in the Australasia, 50.

The Jews are not tolerated in Spain or Portugal; and are not to be met with at all in Norway. In the Austrian States they enjoy very few privileges; in England their situation is by no means satisfactory. The laws respecting them in Russia are very rigorous. In the Confederated States, France, Holland, and Prussia, they enjoy all the rights of citizens, but fill no public employments.—*Mirror.*

May 30.

IMMEDIATE DISSOLUTION OF PARLIAMENT.

At Half past Three o'clock this day, the Session of Parliament was closed by Commission; the Commissioners were the Lord Chancellor, the Duke of Montrose, and the Earl of Shaftesbury.

The following is his Majesty's Speech, as read from the Woolsack:—

" *My Lords and Gentlemen,*

" His majesty commands us to inform you, that the state of the public business enabling his majesty to close the Session at a period of the year most convenient for a general Election, it is his majesty's intention to dissolve without delay the present Parliament, and to direct the issue of Writs for the electing of a new Parliament.

" His majesty cannot take leave of you without commanding us to express his majesty's deep sense of the zeal and public spirit which you have constantly displayed in the discharge of your several important functions.

" His majesty particularly acknowledges the promptitude and discretion with which you have applied yourselves to the objects specially recommended to you by his majesty at the commencement of the Session; and his majesty confidently hopes that the good effects of your deliberations will be manifested in the improved stability of public and private credit.

" His majesty has the satisfaction to inform you, that the distinguished skill, bravery, and success, with which the operations of the British Army, in the dominions of the king of Ava, have been carried on, have led to the signature, upon highly honourable terms, of a preliminary treaty with that sovereign, which his majesty has every reason to expect, will be the foundation of a secure and permanent peace.

" His majesty further commands us to repeat to you that his majesty's earnest endeavours have continued to be unremittingly exerted to prevent the breaking out of hostilities among nations, and to put an end to those which still unhappily exist, as well in America as in Europe.

" *Gentlemen of the House of Commons,*

" His majesty commands us to thank you for the provision which you have made for the public service of the year.

" His majesty's attention will be constantly directed to the reduction of the public expenditure in every degree that may be consistent with the due maintenance of the security, honour, and interests of his kingdom.

" *My Lords and Gentlemen,*

" We are specially commanded to assure you that his majesty's paternal feelings have been deeply affected by the distresses which have prevailed among the manufacturing classes of his majesty's subjects; and by the exemplary patience with which those distresses have been generally borne.

" His majesty trusts the causes, out of which the partial stagnation of employment has arisen, are, under the blessings of Providence in a course of gradual abatement.

" His majesty is confident that your presence and example, in your several Counties, will contribute to maintain and encourage the loyal and orderly spirit which pervades the great body of his people; and his majesty relies upon your disposition, to inculcate that harmony and mutual good will among the several great interests of the country, upon which the common prosperity of them all essentially depends."

June 5.

[From the *Etoile* of Sunday.]

Letters from Arta, of the 7th of May, announce that part of the garrison of Missolonghi had made its way through the Egyptian camp, and had joined Karaiskaki, who was in the mountains between Missolonghi and Salone.

Before the sally of the garrison, Noto Bozzaris, an old man, 76 years of age, had made a speech to them, in which he declared, that he considered himself as the cause of their misfortunes, since it was by his advice that they had rejected all the offers of capitulation, even under the guarantee of the English, and that he was resolved to be the first to devote himself to death, and to remain in the town to blow up the mines after their departure. Some hundred brave men joined him, and the bishop pronounced his blessing on their resolution, the result of which, as we know, cost the lives of many Turks.

Paris, June 3—The *Nuremburgh Correspondent* pretends that Prussia, to answer the pretentions of the government of the Netherlands, with respect to the navigation of the Rhine, is on the point of imposing exorbitant duties on all goods coming from Holland.

[From the *Journal de Paris*]

Madrid, May 22—The bishop Germenga, on whom the Bishopric of the Havannah depends, has, in a pastoral letter of the 17th Feb. enjoined the clergy of his diocess to take the advantage of the season of Lent to instruct their parishioners, and make them sensible of the great difference, and tranquillity which the Havannah enjoys under the government of his Catholic majesty, and the misery which oppresses the other people of America, under the insurgent government.

June 7.

[From the *Etoile*, June 5.]

St. Petersburgh, May 22.—A new misfortune has just befallen the Imperial Family and all Russia. Her majesty the empress Elizabeth, who seemed to have derived from her affliction itself supernatural strength, at the moment when she was called upon to receive the last breath of the monarch to whom she was united by the most sacred tie and by the purest affection, could not longer resist this terrible shock. For above these two months her health had been visibly declining.

Her majesty had, nevertheless, set out from Taganrog for Kalouga, and the empress mother was going to meet her, to bestow on her the most tender care, when the malady suddenly increased. Being obliged to stop not far from the town of Kalouga, the empress Elizabeth died at Beleff, on the 4th (16th) of this month.

The mournful event has plunged in the deepest affliction the emperor and his august family, and all his subjects.

The following proclamation has been published on the occasion:—

" By the Grace of God, We, Nicholas I. Emperor and Autocrat of All the Russias, &c. &c &c.

" Make known to all our faithful subjects, that the empress Elizabeth, our beloved sister in law, has, by the decrees of the Most High, left this earth to pass to eternal life, on the 4th (16th) of this month, in the 48th year of her age. This afflicting event took place after a

long sickness, both of mind and body, which ended in a total extinction of the vital powers, so that her majesty, in her way from Taganrog, was obliged to stop in the town of Beleff, in the government of Tever, where she died.

"All Russia, we are persuaded, will participate in the new affliction which has fallen on our imperial house, and will join us in fervent prayers for the repose of the soul of the deceased empress.

"Given at St. Petersburgh, the 9th (21st) of May, in the year 1826, the first year of our reign.
(Signed) "NICHOLAS."

The duke of Ragusa, who had a solemn audience of the emperor on the 19th, to present his credentials, was to have had an audience of the empress on the 21st, but the melancholy news of the death of the empress Elizabeth, caused the audience to be put off. It is thought that the coronation will be deferred.

The empress mother arrived on the 9th of May at Vychni Volotchok, with the grand duke Michael, who stopped at that town for some days, and the empress continued her journey on the 10th by way of Juer.

ANGLO CHILIAN MINING COMPANY.

Yesterday a meeting of the Shareholders in this company was held at the London Tavern, for the purpose of considering the present state of their affairs.

Mr. Abbot, the secretary, read the report, which represented the prospects in South America to be highly promising. They had obtained three valuable copper mines at the expense of but a trifling outlay. The cours adopted had hitherto been, to make purchases of the ore raised by the natives, and to depend on superior British skill in smelting and refining a considerable profit. The directors were sorry to find a disposition to abandon the concern, which they considered was of the highest promise. The last call 3l. per Share had only been paid on 6.336 shares, leaving 8 664 shares liable to be forfeited. The directors begged to state, that they held 3.324 out of the 15,000 shares of which the company was constituted, and had therefore a sufficient stake to render them truly attentive to its interests. The deposits received amounted to 75.930l. The disbursements for the Chilian establishment amounted to 39 981l. There were other disbursements here, making on the whole about 50 000l. Their commissioner, Mr, Caldclough, had drawn bills upon the company to upwards of 44 000l. without sending them advice as to the nature of the transactions.—These bills would be presented for acceptance on the 13th instant, and it was for the interest of the company that they should not be dishonoured, as it would be ruinous to their credit. Had the call been duly paid, the directors would have been able to meet this demand.—They recommended the immediate payment of the call, in order to enable them to provide for the bills.

The report was adopted, and after thanks had been voted to the chairman and directors the meeting seperated.

ST. THOMAS, July 15.

THE FIRE!

It is with deep regret that it falls to our lot to record the melancholy catastrophe which befel this unfortunate Town on the morning of Thursday last the 13th inst. by Fire!—it was discovered between 12 & 1 o'clock, and found to have originated in the House No. 42, Nörre Gade, King's Quarter. The devouring flames issued forth with such amazing rapidity, that in a short time after the alarm was given, the adjoining Buildings to the north and Mrs. Cloette's house on the south, had already caught; thence the fire communicated to the Custom House Building, which was soon entirely destroyed; here, happily, its further progress to the westward was arrested; but on the northern side continued to rage with great fury in a line towards gouvernment house, which, at one time, was in most imminent danger, but from some of the small buildings in its vicinity having been most judiciously cut down, it, and consequently the eastern part of the Town, escaped the fire, which having now settled at the northern end of Mr. Nissen's house, the greatest exertions were made to subdue it, which, at about day light, were fortunately crowned with success.

It is a gratifying duty to us to notice the persevering activity and praiseworthy conduct displayed on this calamitous occasion by lieutenant Zahrtmann, commanding H. M. Brig St. Jan, and his brave crew, as well as by several of the captains and crews of the merchant vessels in port, and other individuals of different classes.

The following is a list of the principal houses destroyed;

The Custom House Building,
The Royal Secretary's and Book keeper's Offices and Dwelling.
The Danish Church.
The House of Mr. S. Hobeb.
Do. Mrs. Lind
Do. Mrs. Vessup.
Do. Mr. John Wright.
Do. Mrs. Cloette.
Do. Mr. Bejterson.
Do. Mr. Mocatta.
Do. Mr. Morison.
Do. Mr. Correa.
Do. Mr. John Wright
besides several smaller houses attached to the above.

It is lamentable to reflect that in consequence of the rapidity of the fire, that the occupants of the above houses had but little or no time to save much of value;—the inhabitants of all parts of the Town removed whatever they could to the surrounding hills, by which property to a considerable amount was lost and broken.

The *Colombiano* of the 28th June, after having adduced some examples out of the revolutions from the ancient and modern history which are similar to the late convulsion in Venezuela, continues in this manner:—

We have adduced these examples to shew the danger of trifling, or worse still, of tampering with so serious and glorious a cause as ours.—We call it trifling, to become our own political doctors, to feel the pulse of our patient, to proclaim aloud the malady, and when asked for a remedy, to look sanctified, and be silent,—teaching one to suspect, that the cure these persons would propose, were something worse than the disease,—some favourite, but poisonous drug, designed for their credulous patient, which however they have neither courage to administer, nor avow. This we say is quackery, or something worse: or if it be not, what is the reason, that at a time when the word "Federation" was almost a treason against the State, and when its premature discussion brought with it the marked reprobation of government, it was the subject of our writings, our discourses, and even our toasts,—and now, when the case has changed, when it is expedient to agitate it, as much on the score of moderation, as policy, as soon the slightest innovation that can be suggested—what is the reason, we repeat, that this talismanic word, which would unite all hearts, and all departments, conciliate the very government and legislature, is for the first time banished from our vocabulary?

We are the more surprised at this mystery, and all the criminals hopes which we fear it involves, because we have reason to know that a better spirit animates those to whom our destiny has been confided: in so much, that we are guilty of no indiscretion in here stating, what is generally talked of in Caracas, that since the residence of the Municipal Commissioners in Valencia, general Paez has been the determined opposer of every intemperate measure that has been agitated, and especially of such as had for their basis, the violation of our national integrity. His excellency is even stated to have stood alone, in the avowal of those sentiments; if that man can be said to be alone, who has sound sense, and good faith on his side. The respect here manifested by general Paez to the wishes and interests of the people, will be repayed him a thousand fold, and proves anew that their confidence in him has been well placed.

We have understood that it has been alledged (with what sincerity we know not,) that it is incompatible with our obedience to government, to do more than insist on a reform, without specifying the nature of it; but this seems in our circumstances, a pretext too squeamish, to be sincere. Have we then already done nothing beyond what is compatible with that obedience? We may rely on it, that under existing circumstances, in proportion as the advocates of the constitution, modified as we hope to see it by Federation, abandon this strong bond of union and amity with the other sections of the Repubilc, they cede a vantage ground, which will be eagerly occupied by its enemies, and by such as are of a different way of thinking. We do not insist that it would become us to usurp the faculties of the legislature, but our constitution permits petitions to be made by the people to that body, and it is not to be doubted, but that remonstrance in favour of a Federal form of government, were it only to make known our wishes, and prepare the Grand Convention for their consideration, would, after all that has passed, be received by Congress with approbation, and even something like secret delight.—We feel equally satisfied, that Federation once honestly avowed as the boundary of our pursuit, would acquire for us the co-operation of all the departments, in constitutionally obtaining it.—We have already published in this paper, the sentiments of our brother editors in Guayaquil, and we know that Cumana, Maracaybo, and Carthagena, however they may differ from us about the manner of seeking this reform, are sincerely united with us as to the matter; whilst Quito like ourselves, has manifested somewhat more impatient symptoms, of its anxiety on this head. And how could it possibly be otherwise? Quito, which during the oppressive yoke of Spain, had its seperate Audiencia, and Governor General, under the denomination of the provinces of the kingdom of Quito, is now like ourselves, obliged to have recourse to the distant tribunals and administration of Bogota, on questions which were then decided in her own capital! It is worthy also of remark, that the experiment has been already alternately tried by Spain, or attaching Quito first to the vice royalty of Peru, and subsequently to the antient captain generalship of New Granada. The obstruction however caused to her administration by the first of these measures, and the injustice it inflicted on the Quitonians, in consequence of the enormous distance, determined Spain at length to add these provinces to New Granada. When this arrangement also failed, from like causes, even oppressive Spain was at length content to erect Quito into a separate government, under an Audiencia and Governor General. Nay ninety years since, the captain generalship of this very Venezuela and that of New Granada, were incorporated under one head and about that period, seperated from each other, with a view of facilitating their administration. In the face of facts like these, it seems to us a self evident proposition, that whilst the present central system continues, a system which has thus been often tried, and has as often failed, the distant departments of the Republic cannot be satisfied. A thousand acts would proclaim this truth, but we go no further than the law which we publish this day, to confirm it. This being the case, it becomes the legislature, as animated by a feeling for the public good, and as the Representatives of the people, to consider not merely what change may be best, but also what may be attainable. We firmly believe, nay we assert positively, that a Federation is the only one attainable. It leaves the fundamental basis of our constitution inviolate; it varies the form, whilst it preserves the substance of the present system; it assimilates with our habits, laws, and routine of administration, during the last eight years; whilst all other form of government, independent of its positive treason to the first grand principle of the constitution, would be alike unstable and violent. On this principle it is, that if we once preferred Federation, as a positive good, we seek it now as a preventative of evil—as a barrier to more formidable innovation, and an antidote to a thousand ills.

In carrying this measure into effect, however, various considerations present themselves—such as the face of the country, its population, and revenues. We believe that no one, after the fatal experience of 1810, contemplates the minute scale of Federation, then incautiously adopted. As a general outline we would suggest that the Republic should be divided according to its antient limits, into three grand sections, with a sectional legislature in each; that is to say, one in the antient captain Generalship of Venezuela, a second in that of New Granada, and a third in Quito. Circumstances might admit however of a some what more minute division; such as legislatures in Guayaquil and Carthagena. The capital of each legislature should of course be as central as possible, and the duties of those sectional legislatures would be limited to the protection and advancement of their respective sections, not including however the appropriation of their revenues, and the amount of their armies, two points essentially the province of the General Congress, as a check to conquest, and to the mutual ambition and encroachments of the sections. These legislatures may be well and ably conducted, by men with very moderate talents, provided they go to the task with good principles, animated by a desire for the advancement and happiness of their country. It is imagined by some persons, that great difficulties will present themselves in this particular. We see none however, in as much as no abstract questions of foreign or national policy can come before them. The state of their roads, their agriculture, commerce, population, and education, are the most important topics to be discussed, and though in the outset, they may from inexperience, handle even these matters roughly, they will be in the right path, and acquire fresh vigor as they advance. The general congress should be established in the centre of the Republic, and would necessarily demand in its members, greater talents and acquirements than are needed in the subordinate legislatures. Their number however should be the fewest possible, and those well paid for their labours, and for their banishment from their families and interests. We confess we cannot see the difficulty or the inexpediency of this change. It seems to us that the will of the people, (we speak of them collectively, and not as belonging to this or that department,) should be the will of those who preside over them: nor can we admit a pretension on the part of the latter, apart from the sanction it derives from the former. In short, we behold a Federal Form of government matured in Mexico and Guatemala, and advancing to maturity in Buenos Ayres and Chili; whilst in Colombia, Peru and Bolivia alone, do we behold the contrary.

We have already extended this article to too great a length, to admit of our entering more fully on the principle and tendency of the Federal system, especially as we have already in a former paper discussed this point at some length. We should not have urged even thus much, did we not anxiously desire to behold a permanent order of things succeed to the present unsettled state of the department. It is true we enjoy tranquillity, which, with the old routine of administration has been preserved to us by the moderation and discretion of general Paez; but in our situation, it is beyond human ingenuity to restrain the passions long, or continue to us this repose, in the absence of a permament form of government, and the vigorous co operation of the legislature. We have therefore endeavoured to point out the only path which, in our opinion remains for it to take, *and which we venture to assert cannot even be delayed* without danger to all our Institutions, root and branch.

We once more desire to be understood in thus expressing ourselves. We are not friends to innovation, however we may approve of reform. In the present instance, as we have elsewhere observed, we do not precede events, but follow them. The bark is already launched, and all we seek, is to steer it safe into port, through the rocks and whirlpools which surround it.